разсердий крылѣ
Има намъ свобода!

(Ески-Загра Юній 1877)

Къмъ Българытѣ отъ страна на руситѣ.

(Посвещава ся Генералнаго щаба полковнику Леониду Николаевичу Соболеву)

„Твоя отъ твоихъ"

Обвинение

I

За тѣзи които не сѫ били по това време въ тѣзи мѣста та не видѣха и не чуваха и що се говори, за тѣхъ ся непонятни тѣзи думи тогазъ думани тогазъ казвани, но тѣзи които сѫ гледали това съ очитѣ си, слушали тѣзи думи съ ушитѣ си, тѣ знаятъ и помнятъ всичката горесть на положението всичката тяжесть на обстоятелствата са тамо поставени и положението не се е отпослѣ измѣнило, още не сме много далечь отъ това що сме вършили и що сме мислили и говорили съ тамо нѣкои видоизмѣнения що става и днесъ и съ замѣнение само на нѣколко думи сѫщитѣ мисли могатъ да ся повторятъ и днесъ.

О, кои сѫ тѣзъ що тичатъ
Тъй безъ совѣсть, срамъ и свѣнъ,
Да обиратъ, да съблычатъ
И да грабятъ плѣнъ връзъ човѣкъ?
Тѣзъ ли вчера що пищѣхѫ
Отъ своитѣ врагове,
Два си хлѣбатъ съ плачъ ядяхѫ
Съ мѫкъ, горесть, ядове?
Тѣзъ ли бѣхѫ що ревяхѫ
Отъ неволи отъ злинѫ,
И плачяхѫ и зовяхѫ
На вси четыри страны;
„И безъ роднъ да останимъ
„Съ двѣ ли ръкы ще оремъ
„Сама веднъжъ отъ тѣзъ погани
„Боже да ся отървемъ"?
Днесъ не пѣятъ веча пѣсень
Какъ да ся освободятъ
Търсятъ начинъ лошъ, а лесенъ
Какъ да ся обогатятъ